

Kočka a myš

Šárka Večeřová

Byl jeden dům a v něm jeden pán,
však nebydlel v tom domě sám.
Měl starou kočku a taky myš,
která mu vyjedla už celou spíž.

Pán se na ni mockrát zlobíval
a jen marně své kočce povídal:
„Chyť už konečně tu myš proradnou,
pak za to dostaneš odměnu vydatnou.“

A kočka se snažila, seč síly jí stačily,
číhala u díry každé dvě hodiny.

Myška však mazaná jak liška byla,
v noci se ze své díry vyplížila,
nabrala ve spížce dva sýry,
a pak zas frrr zpátky do díry.

Kočka často tu myš proháněla,
myš zase na kočku pasti vymýšlela.
A tak to chodilo každičký den,
jen co myš vykoukla z díry ven.

Byl to boj, co vám budu povídat,
přec kočka nechtěla myš posnídat.
A ani myš nechtěla kočce ublížit,
možná se chtěla jen s ní sblížit.

Jak je jen možné, že ta dvě stvoření,
která se honí od rána do setmění,
nemají se v nenávisti, ale v lásce?
Vždyť je to nade vše jasné přece.

Však to tak odjakživa bývá,
že co se _____.

škádlivě, to se rádo mívá.

Báseň o pyšném králi

Lucie Soukopová

Myslel si, myslel si, že je králů král,
myslel si, že je světa pán.
Kde se ta nadutost v něm vzala?

Možná ho maminka přechválila.

Třeba mu řekla: „Synu, tys krásný chytrý silák můj,
jednou ti bude patřit světa půl.

Teď pozor dej, ty nejbohatší musíš být, svou mocí musíš všechny zastrašit.“

A tak se princ stal panovníkem, to pohroma byla pro náš lid,
ten pán, co chodil s nosem navrch, neváhal matčina slova naplnit.
V místech, kde lidské srdce bije, snad jen kámen mohl být,
chamtivost byla jeho druhem a žádostivost jeho stín.

Avšak my, chudý lid, věděli, co na něj platí,
co nejde zlatem a stříbrem nahradit,
strachem jsme se nedali zmást a začali jsme se veselit.
Až ke králi, co na trůnu seděl, pronikl náš smích,
jeho tvrdé srdce změklo, chtělo se s někým přátelit.

Ale ten, který nevěděl, co láska je, nezměnil svoje postoje,
zůstal odepsán!
Jak ten král dopad? Na to jistě přijdeš sám,
neboť víš, že _____.(Doplň přísloví)

Pýcha předchází pád